

SPRAWOZDANIE Z 1. SPOTKANIA PGP

Do dnia 7 maja 2025 roku do Kurii Diecezjalnej dotarły sprawozdania z 84 parafii, co stanowi 55 % wszystkich parafii naszej diecezji.

Z otrzymanej dokumentacji wynika, że sposób powołania PGP oraz przebieg pierwszego spotkania był zgodny z zaproponowanym w konspekcie *modus operandi*.

Pojawiła się jednak uwaga, że konspekt jest zbyt szczegółowy, szczególnie co do określenia czasu na medytację Słowa Bożego lub inne przewidziane elementy spotkania. Realizację programu spotkania, jego ramy czasowe, poza ogólnym wskazaniem, należy pozostawić każdej PGP.

W kilku dostarczonych sprawozdaniach brakowało podpisów uczestników PGP.

WNIOSKI – ODPOWIEDZI NA PYTANIA

1

- 1. Czy cieszę się naszą wspólnotą parafialną? Jaki jest jej stan? Jak wyglądają relacje wewnątrz wspólnoty, ze świeckimi, duchownymi i (jeśli są) osobami życia konsekrowanego? Czy są poważne spory, napięcia?**

W odpowiedzi na tak postawione pytanie poszczególne PGP wskazywały, że stan parafii jest dobry, relacje bardzo dobre, albo przynajmniej poprawne. Poważnych sporów nie ma. Oczywiście zawsze może być lepiej, nad czym ks. Proboszcz i Parafianie zaangażowani w życie wspólnoty intensywnie pracują. Generalnie obraz sielankowy...

- 2. Co jest radością a co troską i niepokojem naszej wspólnoty parafialnej? Co jest naszym atutem a co chcemy/powinniśmy zmienić?**

Pytanie o radość wspólnoty parafialnej generowało odpowiedzi, w których wymieniano wszystkie inicjatywy parafialne, wszystkie funkcjonujące grupy i duszpasterstwa a także chwalać się zadbanym i pięknie utrzymanym kościołem parafialnym.

Najcenniejsze wnioski pojawiły się w odpowiedzi na pytanie o troskę i niepokój wspólnoty parafialnej.

Pierwszą grupę stanowiły odpowiedzi, które opisywały otaczającą na rzeczywistość i postępujące zmiany kulturowe:

- a. Malejąca liczba wiernych przystępujących do sakramentów świętych (mniej chrztów, ślubów oraz młodych do sakramentu bierzmowania).
- b. Malejąca ilość wiernych regularnie uczestniczących w Mszach świętych niedzielnych i świątecznych, czyli spadek *dominantes*. Zwracano uwagę, że wielu nie wróciło do czynnego uczestnictwa po pandemii COVID-19, dalej korzystając z mass mediów.
- c. W parafiach miejskich zwracano uwagę także na malejącą ilość rodzin przyjmujących księdza w czasie wizyty kolędowej. W parafiach wiejskich ten problem nie był podnoszony.
- d. Malejąca obecność młodych oraz ludzi średniego pokolenia w Kościele, sprawia, że często pojawiały się tezy o starzeniu się parafii oraz braku zastępowalności pokoleniowej.
- e. Kryzys religijny w rodzinach sprawia, że coraz częstszym zjawiskiem jest uczestnictwo dzieci w Mszach świętych np. w okresie przygotowania do Pierwszej Komunii Świętej, bez rodziców. Zjawiskiem nasilającym się jest odchodzenie od praktyk religijnych już po Komunii św., a nie jak to było wcześniej, po bierzmowaniu. Częstsze jest również wypisywanie dzieci z lekcji religii już w IV klasie szkoły podstawowej.
- f. W tym kontekście zwrócono uwagę, że rodzice nie przekazują wiary, gdyż sami jej nie posiadają i nie potrafią lub nie chcą rozmawiać z dziećmi o sprawach religijnych, o wierze. W tym kontekście pojawiła troska o katechezy dla dorosłych, które mogłyby pogłębiać ich wiarę.
- g. Zmiany demograficzne w parafiach wiążą się z coraz częstszą migracją młodych z miejsca zamieszkania. Często już szkoła średnia jest w innej miejscowości, a szczególnie studia. Młodzi uciekają do większych aglomeracji, gdzie są często całkowicie anonimowi. W miastach studenci generalnie przestali przyjmować kolędę, gdy mieszkają poza akademikiem.
- h. Troską wspólnot parafialnych jest postępująca w społeczeństwie laicyzacja życia, coraz częstsze rozwody, związki niesakramentalne, tzw. „na próbę”, często przy akceptacji lub sugestii rodziców, malejąca ilość dzieci w rodzinach.
- i. Troska i niepokój o nowe powołania kapłańskie.

Drugą grupę stanowiły odpowiedzi dotyczące już poszczególnych parafii oraz ich problemów:

- a. Brak zaangażowania świeckich w życie parafii. Tylko najbardziej aktywni parafianie wykazują troskę o wspólnotę Kościoła. Duża część przeżywa liturgię powierzchownie stając się jedynie „konsumentami” kultu. To ta część parafian wykazuje później niezadowolenie z faktu, że nie otrzymali jakiejś zgody, czy zaświadczenia w biurze parafialnym.
- b. Wskazywano na potrzebę zmiany spojrzenia na rolę kapłana i świeckich we wspólnocie Kościoła (bez konkretyzacji, co miałyby to oznaczać).

- c. W wielu parafiach brakuje nowych wspólnot jako miejsc pogłębiania wiary, a wspólnoty tradycyjne np. Żywy Różaniec nie są atrakcyjne dla młodych. Z drugiej strony, gdy jest próba budowania nowych wspólnot, to brak zainteresowania i gotowości zaangażowania się w nowe rzeczywistości. Dotyczy to przed wszystkim parafii wiejskich.
- d. W parafiach, gdzie jest więcej wspólnot różnego rodzaju, zwracano uwagę na problemy komunikacyjne. Wspólnoty często nie potrafią współdziałać i nie mają wypracowanych form komunikacji.
- e. Troską są zbyt długie ogłoszenia parafialne. Pojawił się nawet postulat, by skracać liturgię o ogłoszenia a potrzebne informacje przekazywać w inny sposób.
- f. Pojawiły się również głosy na temat pośpiechu kapłana podczas sprawowania liturgii.
- g. Troską jest również brak księży na spotkaniach różnych grup formacyjnych, co jest spowodowane nie tylko brakiem czasu, ale także jawną niechęcią do jakiejś formy duszpasterstwa. Z drugiej strony pojawił się również głos, że nie można od księdza wymagać uczestnictwa w spotkaniach grup, których charyzmatu nie rozumieją.
- h. W kilku przypadkach zwracano uwagę na brak zaplecza koniecznego do funkcjonowania różnych grup parafialnych i konieczność budowy salek. Małe parafie wykazywały także troskę o materialne utrzymanie już istniejących kościołów i budynków parafialnych.

3. Jaki jest nasz związek z Kościołem diecezjalnym? Czy chcemy brać udział w misji Kościoła lokalnego i powszechnego? W jaki sposób możemy to czynić?

3

Odpowiedzi na to pytanie oscylowały między dwiema skrajnościami. Część parafii wskazywało, że ich związek jest bardzo duży, gdyż czują się częścią Kościoła diecezjalnego. Odmawiają modlitwę za diecezję, uczestniczą czynnie we wszelkich inicjatywach o charakterze ogólnodiecezjalnym, itp...

Drugą grupę odpowiedzi, znacznie mniejszą, stanowiły odpowiedzi z parafii wiejskich, często oddalonych od Bydgoszczy, mających swoje korzenie w innych diecezjach. Tutaj odpowiedzi były bardziej stonowane. Niektórzy zwracali uwagę, że uczestnictwo w eventach diecezjalnych powinno być dobrowolne. Pojawiły się również głosy, że jedyny związek to opłaty na rzecz Kościoła lokalnego.

Opracował

Ks. Rafał Grabowski